

اول آذر، یازدهمین سالروز قتل فجیع داریوش و پروانه فروهر است؛ آغاز قتل‌هایی که به قتل‌های زنجیره‌ای یا قتل‌های سیاسی پائیز ۷۷ موسوم شد. آن دوره، ادامه‌ی پیگرد و حذف اعضای کانون نویسندگان ایران و روشنفکرانی چون سعیدی سیرجانی بود که در پائیز ۷۳ در زندان وزارت اطلاعات، جان باخته بود؛ زیرا به گفته‌ی سعید امامی، معاون وقت وزارت اطلاعات، نظام، تصمیم گرفته بود که در سیاست امنیتی خود، بر چگونگی برخورد با امور فرهنگی و اهل فکر و فرهنگ، تکیه کند. امروز هم محمود احمدی‌نژاد، در معرفی وزیر اطلاعات کابینه‌ی دهم، بر ضرورت برخورد فرهنگی با موضوع امنیت و اطلاعات، تأکید می‌کند و می‌گوید وقت آن رسیده که یک آدم فرهنگی، وزارت اطلاعات را اداره کند. علی فلاحیان، وزیر اطلاعات در دهه‌ی هفتاد، در گفتگویی که اخیراً سایت تابناک منتشر کرده، درباره‌ی این سخنان احمدی‌نژاد می‌گوید: «الان معتقدند که موضوعات فرهنگی را با دید امنیتی بررسی بکنند». و می‌افزاید «زمانی هست که وزیر اطلاعات می‌خواهد به اهداف وزارتخانه شخصاً دست پیدا کند مثلاً آن را به معاونان واگذار میکند.»

علی فلاحیان، که در دوره‌ی وزارت او سعید امامی، معاون او بود و قتل‌های سیاسی و ترورهای بسیاری در داخل و خارج ایران، روی داد، از طرف پلیس بین‌الملل، از جمله در پیوند با پرونده‌ی ترور دکتر صادق شرفکندی در برلین، تحت پیگرد پلیس بین‌الملل است.

حال، بار دیگر، بازگشت به همان سیاست‌ها و روش‌ها، با صراحت، اعلام می‌شود. مسعود جزایری، معاون فرهنگی ستاد کل نیروهای مسلح جمهوری اسلامی، می‌گوید: بسیاری از معترضان در داخل و خارج از کشور، شناسایی شده‌اند و جمهوری اسلامی در زمان مناسب با آنان برخورد خواهد کرد.

آیا جمهوری اسلامی از امکانات گذشته برخوردار است تا اقدامات گذشته‌اش را علیه معترضان، تکرار کند؟